

Allâha Karşı Görevlerimiz

– Polat Akyol · 08 Mayıs 2020

ALLÂH'A KARŞI GÖREVLERİMİZ Mukaddime:

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...

Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...

Bundan sonra:

Allâh Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zâriyât, 51/56)

Allah Azze ve Celle tüm insanları, cinleri ve kâinatı kendi rububiyetini bize tanıtmak için yarattı.

Kendisini tanımamız için akıl verdi, göz verdi, kalp verdi, dil verdi, duygu verdi ve insanı yeryüzünde en değerli varlık kıldı.

O'na iman etmemiz ve bu imanla kulluk etmemiz için bize rasuller gönderdi, onlarla beraber kitabı ve mizanı indirdi. Gönderdiği risaletlerinde, üzerinde misafir olarak kaldığımız yeryüzünde nasıl davranmamız gerektiğini bize haber verdi. Kitaplarında hem kendisini bize tanıttı, hem de kendisine nasıl kulluk edeceğimizi bize öğretti. Bize dininin özelliklerini bildirdi. Bizden de indirdiği hudutlar içinde yeryüzünde yaşamamızı istedi. Allah'ın dini tüm insanların dinidir. Rahmeti ve şefkatiyle, inkârlarına rağmen insanlara rızık vermesi, onların hastalıklarına şifa yaratması, ihtiyaçları olan her şeyi yeryüzüne doldurmasıyla da, bize hiçbir eşi benzeri ve ortağı olmadığını da ilan etmiş olmaktadır.

Bunun için; “yeryüzünün, gökyüzünün, tüm insanların ve canlıların Rabbi olarak size İslam'ı din olarak seçtim” demiştir.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlananlar, boğularak, vurularak, yuvarlanarak veya sürüklenerek ölen, yırtıcı hayvan tarafından parçalananlar, canları çıkmadan evvel kestiğiniz müstesna, dikili taşlar üzerine kesilenler ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılınmıştır. Bunlar fasıklıktır. Bugün, küfredenler sizin dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Öyleyse onlardan korkmayın da Ben'den korkun. Bugün, dininizi kemale erdirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslamiyeti beğendim. Her kim ki açlıktan darda kalırsa günaha kaymaksızın (bunlardan yemeğe mecbur olursa) muhakkak ki, Allah Gafur'dur, Rahim'dir. (Mâide, 5/3)

Allah'ın varlığı kâinatta ne kadar gerçekse, yalnız O'na ibadet etmek ve şükretmek de o kadar gerçektir. İslam gerçek anlamda, Allah'a ortak koşmadan; ibadet, hamd, şükretme ve tefekkür etme dinidir. Allah'a

şükretmek ve hayatımızı şükre çevirmek gerçek insan olmanın adıdır.

İslam; hem fıtrat, hem kulluk, hem de insan olarak Allah'ın yeryüzünde bizim için seçtiği yol üzere olmaktır.

Allah Azze ve Celle kitabında şöyle demektedir:

“Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.” (Zümer 39/2)

“De ki: Bana, dini Allah'a hâlis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.” (Zümer, 39/11)

Allah'a tevhid üzere iman etmek ve O'na ibadette, akidede ve davranışlarda ortak koşmamak İslam'ın gayesidir. Bunun için de Allah'ı hem rububiyetinde, hem de uluhiyetinde tevhid eylemek gerekir. Bu, Allah'ı rab ve ilah kabul etmenin en temel şartıdır.

Böylece insan, yalnız Allah'tan yardım diler, yalnız O'na yalvarır, O'na tevessülde bulunur, O'ndan başkasına sığınmaz. Rızkı yaratanın, insana hayatı ve ölümü verenin, hayrı ve şerri yaratanın O olduğuna iman eder. O dilemeden ve irade buyurmadan hiçbir şey meydana gelmez. O dilediğine hidayet kapısını açar ve dilediğine de kapatır.

İnsanlığın Rabbi O'dur. Tüm kâinat O'nun tarafından yaratılmış ve O'nun tarafından düzene konulup hareket ettirilmektedir. Müslümanlar ancak; O'na ibadet etmek, O'nu sevmek ve O'nun rızasına uygun olarak, gönderdiği kitaplara, rasullere ve nebilerine iman edip onların yolunda yürüyerek ve tüm insanlığı İslam'a davet ederek bu risalete bağlılıklarını yerine getirirler.

Allah'a iman etmek sadece O'nun varlığını ve birliğini kabul etmek değildir. O'na iman etmek, yeryüzünde O'na itaat ve iman üzere olmayan her şeyi değiştirme ahdidir. İşte bu iman, İslam'ın yeryüzündeki tarihinin en bariz özelliğidir.

La ilahe illallah, sürekli yaşatılıp hayata hakim kılınması ve uğrunda en yüce gayret ve çabanın verilmesi için Allah'a verilmiş olan bir sözdür.

La ilahe illallah, Allah'ın dinine ve gönderdiği hidayet ve ilme uymak için verilmiş olan bir sözdür.

İnsanlar Allah'ın Rasulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanında, İslam'a ve imana girmek için bu sözü söylemişler, hayatlarını o sözün uğrunda tanzim etmişler ve gerektiğinde de bu uğurda canlarını vermişlerdir.

Bugün ise, din olarak, bu sözü ağızlarıyla söylemeyi yeterli gören kimseler, her şeye rağmen cennete gideceklerine inanıyorlar. Âdeta İslam dinleri değilmiş, Kur-an onlara inip onları muhattap almamış gibi davranmaktalar ve ona yapılan saldırılara ve savaşımlara karşı kayıtsız kalmaktadırlar. Tıpkı La ilahe illallah'ı hiç söylemeyenler ve onun gayesine inanmayanlar gibi.

La ilahe illallah'ı sadece dille bir kez söyleyip kendini müslüman saymak yetmiyormuş gibi, bir de cennetlik gören anlayış sahipleri, bu kelimeyi söylediklerini ve ona iman ettiklerini iddia ettikleri halde; Kur-an'ın toplumların hayatından çıkarılıp uzaklaştırılmasından ise, hiçbir rahatsızlık duymuyorlar! İşte laik müslümanlık (!) tabiri bu olsa gerek. Böyle bir din anlayışının hristiyanlıktan ne farkı var ki?

Laikliğin İslam dışı, İslam'ın ise bir ilahi din ve şariat olduğunu söylediğinizde sizi reddedenler, "Laik müslüman" deyimini kullandığınız zaman, "Laik bir müslümanım" diyeni "dinci" ve "irticacı" olarak nitelendirmezlerken; laik olmadığını ve ancak müslüman olduğunu söyleyenleri "irtica" damgasıyla damgalarlar ve bu müslümanların özellikle "müslüman" oluşlarını vurgulamaktan kaçınırlar. Zira onlar hem laik ve hem de müslüman olduklarını bize ispatlamaya ve geri kalmış (!) kafalarımıza sokmaya çalışırken, farkında olmadan bizim geri kalmış kafalarımızın içinde yer eden "irtica İslam"ına da inandıklarını söylüyorlar. Madem ki onlara göre din; sadece vicdan meselesidir, bırakın da milletin vicdanı size de hak ettiğiniz yeri versin! "İrtica İslam" laik birisi tarafından sahiplenince "cici ve kutsal dinimiz" oluyor, müslümanlar Kur-an'a göre İslam'a sahip çıkarlarsa da din irtica oluyor.

Şimdi bu duruma göre laiklik savunucuları, İslam'ı din dışı olarak tanımlamayı da bize dayatmış oluyorlar. Böylece gülünç bir kandırmaca ve zavallı bir laiklik mantığı sergilenerek, "irtica" olan "din" ile "laiklik" yan yana geldiğinde "kutsal dinimiz" olurken; "din ile İslam" yan yana gelince, "karanlık düşünceler" ve "çağdışı bir ucube" doğmuş oluyor! "Dindar (dinci) laiklik" çağdaşlık, "dinci ve (laik) olmayan İslam" "irtica" oluyor. Biz laikliği tanımladığımızda bu "irtica" olurken, laiklik dini tanımlarken, bilimsellik ve çağdaşlık oluyor. Bunu söyleyenler, Türkiye'de özgürlüğün meşalesini kimseye kaptırmazcasına içi boş ve sadece kendilerinin inandığı bir tanımları yapıyorlar. Laiklerin bütün gayreti, dinin laikliği tanımlamasını elinden almak içindir. Laik rejim İslam'ın kendisini din olarak tanımlamasına izin vermediği gibi, laiklik hakkında İslam'ın ne demek istediğinin toplum tarafından bilinmesini de istememektedir.

Hâtîme:

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.

O, her şeyin en iyisini bilendir.

Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

Polat Akyol.

KAYNAK :

TEVHÎD AKÎDESİ